

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

znaja vsak četrtak in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gl., za pol leta 1 gl. 60 kr., za četrt leta 80 kr. — Naročalna se pošilja opravištrva v dlužnem zamenišču (Enabenzeminar). — Določniki tiskovnega dvalstva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezne liate prodaja knjigar Novak na velikom tgu po 5 kr. — Rokopis! se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr. dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Zanimajmo se za Družbo sv. Mohora!

Ako se Slovenci smemo s čim ponosati, je to gotovo in v prvej vrsti družba sv. Mohora v Celovci. Takšne družbe, ki bi za primeroma majhno število ljudstva, okolo 1 $\frac{1}{2}$ milijona duš, toliko delovala, nima kmalu kateri drug narod na svetu. Lani je štela 28,502 udov, največje število do sedaj. Za boren goldinar, prav za prav za 94 kr., ker vzame kolek za Koledar 6 kr., prejel je vsaki ud 6 lepih koristnih knjig in je torej šlo mej narod od škofovske palače do skrite bajte kde v planinah 171.012 knjig. Kar je pa še posebič povdarjati, je to, da so knjige našemu narodu zelo primerne. One uterjujejo ljudstvo v sv. katoliškej veri, krepijo nrvstveni čut. Na dalje poučujejo, razveseljujejo, kratkočasijo. Sploh bistrijo um, blažijo srce in vnemajo za slovensko domovino. In zato rečemo: družba sv. Mohora je nam Slovencem od Boga obilo blagoslovljeni, srečno in uspešno delujoči zavod za pravo narodno omiko in vsestranski napredek.

Ker je navedeno gola resnica, katerej pri-trdi vsak pameten Slovenec, zato je tudi vsakega domoljuba sveta dolžnost, da se za ovo družbo zanima in jo podpira vsestranski. Oporozoriti hočemo še le na nekaj, namreč, da sedaj sovražniki naše vere in narodnosti na tisoče nemških, slabih, ničvrednih, nevarnih knjig in knjižur v naše ljudstvo psejo. Zlasti nemški šulvereinovci kar besnijo sejajoč tujo ljuliko mej našo pšenico. Kolporterjev mrgoli po deželi, ki raznašajo tuje, največ prajzovske knjige, podobe itd. Po naših mestih pa skoraj nikder ni najti slovenskega knjigotržca. Najbolje sredstvo proti omenjenemu spridovanju našega naroda — je družba sv. Mohora. Poslužujmo se torej tega sredstva. Za letos je uže skrajni čas.

Z zadnjim dnevom meseca februarja se sklne nabiranje družbenikov. Naj se torej vsak podviza ter naglasi pri dotičnem župnijskem predstojniku ali dekanijem ali drugem poverjeniku!

Knjige za letos so zopet izvrstne, dobro izbrane namreč: 1. Življenje preblazene Device Marije in njenega prečistega ženina sv. Jožefa (pisatelj razlaga: praznike, bratovščine, redove Mariji in sv. Jožefu posvečene); 2. Slovanska apostola sv. Ciril in Metod (primerna knjiga tisočletnici smrti Metodove); 3. Zgodovina sv. katoliške cerkve (od Gregorja VII. do Lutra); 4. Slovenski Pravniki (o sodnijskem postopanju, pričah, prisegah itd.); 5. Slovenske večernice (povest „Dorica“) in 6. Koledar za leto 1886.

Največ udov šteje Ljubljanska škofija, namreč 10.643, zatem pa naša Lavantinska, 9019. Blagi poverjeniki in domoljubi slovenski bodo gotovo skrbeli, da se ovo lepo število jim v čast, narodu v blagor ohrani, še bolje pa: pomnoži. Zgodi se!

Desterniški.

Gospodarske stvari.

Gruške obcestnice.

III. 20. Gruška divjakinja. (Wildling von Einsiedl.)

Je izvrstna gruška moštnica, ki se do prihodnjega poletja drži in posebno trpežno, izvrstno, ovočno vino daje. Drevo postane veliko, doseže starost od 100 in več let in je za mrzle kraje kakor vstvarjeno.

21. Gruška jesenka. (Herbstmehlingsbirne.)

Je bolj drobička, podolgovata, žolta gruška, ki jeseni dozarja in ki je za gospodarstvo velike vrednosti. Tudi surova je vžitna. Drevo prekomerno obilno rodi, postane veliko in staro kakor hrast.

22. Gruška oroslanka. (Gelber Löwenkopf.)

22. Gruška galovka. (Gallusbirne.)